

Tevékenységi tervek

Tervezett projektek a tevékenységekbe integrált tanuláshoz

A projekt címe: Színtündér látogatása

A projekt megvalósulásának tervezett ideje: 2022. 10. 17. – 2022. 10. 28.

A projekt tervezett indító élménye: Kirándulás a közeli erdőbe, színes őszi levelek és termések gyűjtése.

A projekt várható lezáró élménye: Őszi terepasztalkészítés.

A projekt megvalósítása során kiemelt céljaink: Rögzüljenek ismereteik a színárnyalatokról. Ismerjék fel és nevezzék meg az őszi terméseket. Ismerjék fel a terméseket hozó fákat.

A projekt során megvalósítandó feladataink: A természet szeretetére és tiszteletére való nevelés.

Környezettudatos magatartásra nevelés. Közvetlen tapasztalás útján rögzüljenek az új ismeretek.

A projekt során kiemelten fejleszthető képességek pl.: Értelmi képességek – érdeklődés, megfigyelés, emlékezet. Szociális képességek – társas kapcsolatok, együttműködési képességek. Anyanyelvi és verbális képességek – szókincsbővítés, beszédkezdés, kifejezőképesség. Motoros képességek – finommotorika, nagymozgás.

Megjegyzés: A tervezett tevékenység megvalósulásának jelölése: +, ha elmaradt a megvalósítás:

<i>Munka jellegű tevékenységek</i>	<ul style="list-style-type: none">• Kirándulás során gyűjtött falevelek kiválogatása és lepréselese• Kirándulás során gyűjtött termések megtisztítása és szétválogatása.	
------------------------------------	---	--

<i>Játék</i> <i>Játék feltételeinek biztosítása</i> <ul style="list-style-type: none">• (ötletek a játék tevékenység megsegítéséhez, kiegészítő eszközök készítése)	<ul style="list-style-type: none">• Szabad játék biztosítása• Válogassunk! – a gyerekek a kosárba helyezik a terméseket. Előtte átbeszéljük a formáját, színét. Megtapogattjuk. Majd bekötött szemmel ki kell válogatniuk pl. a makkot, gesztenyét.	
---	--	--

	<ul style="list-style-type: none"> • <i>Folytasd a sort! – termésekből valamilyen szabály szerint elkezdünk lerakni egy sort. A gyerekeknek ezt kell folytatniuk.</i> • <i>Levéltánc – a gyerekek zenére táncolnak, mozognak, amikor megáll a zene, a levél lehull. A gyerekek leguggolnak és megdermednek.</i> • <i>Mit láthatnak a levelek a fán? – a gyerekek levelekké változnak és elmesélhetik mit látnak olyan magasan.</i> • <i>Mi jut eszedbe a színekről? – miután összegyűjtöttük az őszi színeit, a gyerekek elmondhatják mi jut eszükbe pl. a piros színről. Bármilyen lehet.</i> 	
<p style="text-align: center;">Külső világ tevékeny megismerése</p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>Alapvető környezet és természetvédelmi ismeretek</i> • <i>matematikai tapasztalatok, matematikai játékok</i> 	<ul style="list-style-type: none"> • <i>Őszi időjárás jelenségei – időjárás megfigyelése (filcből készült időjárás naptár segítségével).</i> • <i>Miért fúj a szél? Miért van köd? Miért esik gyakrabban az eső?</i> • <i>Beszélgetés az eső fajtáiról – pl. permetező eső, csendes eső, felhőszakadás, harmateső.</i> • <i>Őszi öltözködés – a ruhadarabok megnevezésének gyakorlása.</i> • <i>Kirándulás során az őszi erdő megfigyelése – a levelek színei, milyen fák találhatóak Nagykovácsi erdejében.</i> • <i>Séta az avarban – a száraz levelek hangjának megfigyelése.</i> • <i>Fafajok leveleinek megfigyelése és összehasonlítása.</i> • <i>Levelek erezeteinek megfigyelése.</i> • <i>Levéllullás megfigyelése.</i> • <i>Őszi termések megismerése – mely fák termései, kik csemegéznek belőle szívesen.</i> • <i>Matematikai tapasztalatszerzés:</i> • <i>Fafajok leveleinek megfigyelése és összehasonlítása – szín, forma, nagyság</i> • <i>Levelek és termések válogatása – halmazalkotás</i> • <i>Termésekből soralkotás – osztályozás és rendezés, tulajdonságok felismerésének gyakorlása.</i> • <i>Interaktív mesés foglalkozás során – halmaz bontás, halmazalkotás, több, kevesebb fogalma, tőszámnevek gyakorlása.</i> 	
<p style="text-align: center;">Verselés, mesélés</p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>anyanyelvi játékok</i> • <i>beszélgető kör</i> • <i>drámajátékok</i> 	<ul style="list-style-type: none"> • <i>Mese: Rostási Nikolett: Színtündér és a falevelek</i> <i>Hermann Marika: Tobi és a kacagó falevelek</i> 	

Zelk Zoltán: Őszi mese

Tordón Ákos: Makkmánócska

Gombakirály-választás – interaktív mesés foglalkozás

- *Vers: Színtündér látogatása*

*Itt járt már a színtündér,
színes minden falevél.*

*Citromsárga, narancssárga,
színek teljes palettája.*

*Itt egy piros, ott egy barna,
ámul a sok szempár rajta.*

*Őszi évszak, nagyon vártunk,
tarkabarká lett a tájunk!*

Tordón Ákos: Őszi mondóka

Osváth Erzsébet: Jött őszanyóhideg széllel

Tamás Mária: Ősz

- *Mondókák:*

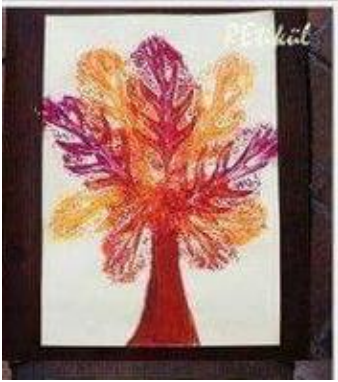
*Sötétben is fúj a szél,
hosszú lába földig ér.*

*Eresz alatt kopogtat,
ne hajolj ki, megfoghat!*

*Esik eső, csepereg,
sárga levél lepereg.
Feri, Teri felszedi
kosárába begyűjti.*

*Csacsi farka száraz,
szép időre várhatsz.
Csacsi farka nedves,
nyissál ernyőt kedves.*

	<p><i>Csacsi farka meg-meglődül, az idő szelesre fordul. Nem látod a csacsi farkát, kőd van, biztosan ellopták, (időjóslo mondóka)</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>Találós kérdés: A világot elnyelem, pedig semmit sem eszem. (kőd)</i> <p><i>Fúj és füttyül, pedig nincs szája. (szél)</i></p> <p><i>Mi nem lesz vizesebb, ha vízbe esik? (eső)</i></p>	
--	--	--

<p><i>Rajzolás, festés, mintázás, kézimunka</i></p>	<ul style="list-style-type: none"> • <i>Őszi fa készítés – ágakból, préselt falevelekből.</i> <ul style="list-style-type: none"> • <i>Őszi fa – festése és nyomdázása</i> <ul style="list-style-type: none"> • <i>Festet kép levelek segítségével</i> 	
---	--	--

	<ul style="list-style-type: none"> • <i>Levél satírozás</i> 	
--	---	--

<p>Mozgás</p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>a mindennapos testmozgás játéka, feladatai</i> 	<ul style="list-style-type: none"> • <i>Séta a környező erdőnkbe</i> • <i>Játékos mindennapos testmozgás</i> • <i>Szabad levegőn való mozgás biztosítása</i> • <i>Testnevelés:</i> <i>Járás: járás előre a pad tetején, magastartásban, nyújtózkodva.</i> <i>Futás: a pad tetején.</i> • <i>Gimnasztika: pad segítségével</i> <i>Láb: Kf. alapállás a padon, csípőretartás – guggolás a padon, majd vissza a kf.-be.</i> <i>Kar - törzs: Kf.: nyújtottülés a pad szélén, lábak a talajon, magastartás – törzshajlítás előre, bokafogással, nyújtott térdel, majd vissza a kf.-be.</i> <i>Has: Kf. hanyattfekvés, karok magastartásban, a pad áthidalóját fogják – lábemelés hajlított térddel a pad tetejére, majd vissza kf.-be.</i> <i>Hát: Kf. térdelés a paddal szemben nyújtott karral – mellkas lenyomás „kiskutyanyújtózás”, majd vissza kf.-be.</i> <i>Láb: Kf. alapállás, csípőretartás, az egyik láb a padon – szökdelés folyamatos lábtartáscserével.</i> • <i>Főgyakorlat: Akadálypályák segítségével az erőnlét és állóképesség, egyensúly és szem-láb koordináció fejlesztése, gyakorlása.</i> • <i>Játék: Helyfoglaló – futójáték (A tornapad 79. old)</i> <i>Tűz, víz, repülő – futójáték</i> <i>Szabadulj a labdától - labdajáték</i> • <i>Levezetés: lassú járás és hanyatt fekvés közötti légygyakorlatok.</i> 	
--	---	--

<p>Ének, zene, énekes játék, gyermektánc</p>	<ul style="list-style-type: none"> • <i>Őszi éjjel izzik a galagonya... – mozgással kísérvé (ism.)</i> • <i>Ősz szele zümmög... – mozgással kísérvé (ism.)</i> 	
---	--	--

	<ul style="list-style-type: none"> • Jön az ősz... • Csivíritem ... – sor, lánc játék • Hagymás... - kendős, kergetős játék • Eszterlánc... - kifordulós játék • Zh. Vivaldi: A négy évszak – Ősz – levélhullás imitálása a zene ritmusára. 	
--	--	--

Tordón Ákos: Őszi mondóka

Arany hintón jött a Nyár,
hintója már messze jár.
Ezüst szánon jött a Tél,
erről dalol most a Szél.
Lám, a Tűz is erről pattog.
Gyerekek, ma benn maradtok,
Kint esik,
Bent a meleg
jólesik,

Fújtak, fújtak
Őszi szelek,

Fújtak, fújtak
Őszi szelek,
Lehullottak
A levelek,
Ott vannak
A fák alatt.
Látod a sok
Aranyat?

Osváth Erzsébet: Jött őszanyó hideg széllel

Jött őszanyó
Hideg széllel,
Aranysárga vízfestékekkel,
Sárgák lettek
A levelek,

Tamás Mária: Ősz

Forog a föld, nyárba ér,
tarkabarká színt cserél
őszön át, míg jön a tél
csak a fenyő, az marad hű,
tűlevelű, zöld levelű.

Tobi és a kacagó falevelek

Tobi és anyukája, a parkon keresztül baktattak hazafelé.

A fákról ringatózva hullottak alá a sárga, és piros falevelek.

Tobi éppen elkapott egy pirosat, amikor egy sárga falevél ellibegett az orra előtt.

Gyorsan zsebre vágta a piros levelet, és a sárga nyomába iramodott.

– Ne szaladj messzire! – szólt utána az anyukája, de Tobi nem figyelt rá.

– Úgy is elkaplak! – kiáltozta, és futott a sárga falevél után.

– Engem ugyan el nem kapsz! – nevetett a falevél, és felrepült a magasba.

Meglátta ezt, a fatetején játszadozó manócska, és lekiáltott Tobinak,

– Itt van ez a piros lufi, fújjad fel jó nagyra, ha elég nagy, akkor véled, felszáll a magasba, ám, oly huncut ez a lufi, durr-durr, ha kipukkan, akkor bizony te lefelé, fogsz repülni gyorsan! Tobi ámulva nézett felfele,

és ekkor, egy piros lufi pottyant a lába elé. Gyorsan felkapta, és fújta,

ahogy csak bírta. A lufi egyre nagyobb lett, és egyszer csak felemelkedett Tobival a magasba. Ott

nekilendült, és egyenesen a sárga falevél után iramodott. A falevél igen meglepődött, amikor meglátta őket:

– Ez a lufi úgy száguld, mint a szélvész – gondolta, és igaza is volt.

Tobi ujjongott örömeiben:

– Látod milyen gyors, az én óriási piros lufim? – kiáltotta a falevélnek, majd gondolt egyet, és fújni kezdte a lufit, hogy az még nagyobb legyen.

Nőtt is a lufi, mint eső után a gomba, Tobi meg csak fújta, fújta, egészen addig míg – durr! – a lufi egy nagyot pukkant, és Tobi sebesen zuhanni kezdett lefelé. – Segítség! Segítség! – kiáltozta ijedten.

A sárga falevél meghallotta Tobi kiáltását, odarepült hozzá, elkapta, és gyengéden letette a földre.

Amikor Tobi anyukája odaért, Tobi már a földön pihedett.

– Ígérd meg, hogy többé nem szaladsz el ilyen messzire – mondta anyu, és átölelte Tobit.

– Soha többé – ígérte meg Tobi, majd felvette a földről a sárga falevelet, és megsimogatta: – Köszönöm, hogy megmentettél – súgta neki kedvesen.

– Szóra sem érdemes, hiszen barátok vagyunk – kacintott rá a falevél.

– Nagyon jó barátok – helyeselt Tobi -, és ha anyu megengedi, eljöhetnél hozzánk,

– Az szuper lenne! – örvendezett a falevél.

Tobi odafordult az anyukájához. – Anyu, ugye hazavihetem ezt a falevelet?

– Hazahozhatod – bólogatott anyu.

Tobi egyik kezével megfogta anyu kezét, a másikban a sárga falevelet szorongatta, és sietősen tovább indultak,

Otthon Tobi keresett egy üres rajzfüzetet, és beleragasztotta a sárga falevelet.

– Itt jó helyed lesz – mondta, majd felcsillant a szeme,

mert eszébe jutott, a piros falevél. Elővette a zsebéből, és odaragasztotta a sárga mellé. A falevelek nagyon megörültek egymásnak,

és elhatározták, hogy meglepi Tobi egy versikével.

Egész éjjel ezen dolgoztak. Reggel, amikor Tobi kinyitotta a rajzfüzetét, a falevelek mellett egy versikét talált, amit anyu felolvasott neki:

*Hull a fáról a levél,
Messze viszi őt a szél,
Szaladj gyorsan utána,
Kipirulsz majd csudára!
Nagyot ugrasz, elkapod,
Rajzfüzetbe ragasztod,*

És ha télen előveszed,

Olvashatod a leveled.

– Ez nagyon jóóó! Köszönöm szépen! – kacagott Tobi, és a falevelek vele kacagtak,

Zelk Zoltán: Őszi mese

Egy magas fa legszélső ágán élt a kis falevél. Mostanában nagyon szomorú volt. Hiába jött játszani hozzá a szellő, csak nem vidult fel.

– Miért nem hintázol velem? – kérdezte a szellőcske. – Láttam, most mindig egy kismadárral beszélgetsz. Ugyan, mennyivel mulatságosabb ő nálamnál? No, de találok én is más pajtást!

A falevél erre sírva fakadt.

– Ne bánts, szellőcske, tudhatnád, mennyire szeretlek, és láthatod, milyen szomorú lett a sorsom. Azelőtt reggelenként arany napsugárban fürödtem, és fecskesereg köszöntött vidám jó reggelt. Most se napsugár, se fecskék. Hová lettek? Miért hagytak el? Nézd az arcom, a nagy bánattól egészen megöregedtem, már ráncos is, az esőcseppek naphosszat elülnek benne!

A szellő megsajnálta a faleveget. Megsimogatta, vigasztalta, de az zokogott, hogy leszakadt az ágról, és hullt a föld felé.

Nem baj ha meghalok – gondolta – úgysem ér már semmit az életem.

De a szellő nem hagyta kis barátját: szárnyára vette, s azt mondta:

– Oda viszlek, ahová akarsz! Merre repüljünk?

De a falevél bizony nem tudta.

Éppen akkor egy kismadár szállt a fára. Csodálkozott, hogy nem találja ott a faleveget; máskor már messziről integetett neki, alig várta, milyen híreket hoz.

– Ott van a kismadár – ujjongott a falevél – akivel beszélgetni láttál. Ő megígérte, hogy hírt hoz a fecskékről, talán már tudja is, merre kell utánuk menni!

Oda repültek hát hozzá. A kis madár elmondta, hogy egyik pajtása látta, mikor a fecskék összegyűltek, s elhatározták, hogy itt hagyják ezt a vidéket, s elindulnak a tengeren túlra. Azt beszéltek: ott mindig aranyos napsugár ragyog.

– Menjünk utánuk – könyörgött a falevél.

A szellő nem kérte magát. Szálltak hegyen – völgyön, erdőkön, mezőkön, míg csak a tengerhez nem értek. Azon is átszálltak, mikor egy fecske suhant el mellettük. Rögtön észrevette a kis faleveget, aki több társával együtt olyan kedves házigazdája volt. Örömeiben gyorsan összehívta a fecskéket; de mire odaértek, a falevél már nagyon fáradt volt. Ott himbálózott a ragyogó napsütésben. A fecskék énekeltek, a napsugár mosolygott, a szellő duruzsolt.

– Most már boldog vagyok – sóhajtott a falevél, aztán álomba ringatta a tenger.

Tordon Ákos: Makkmánócska

Makk-erdőben makkházikó, itt éldegél Makkmánó. Olyan kicsi, hogy emberszem meg se látja. De akkor se látná, ha nagyobb lenne, mert a Makkmánó sohasem mozdul ki a házából, hiszen a leggyengébb szellő is világgá fújná.

Otthon ül hát a belül tágas, kívül pirinyó házikóban. Időnként ki-kitekint a varázsablakon, máskor meg a varázsdobozt forgatja, így aztán mindig tudja: mi újság a nagyvilágban, közel, távol, hetedhét határban, hetedhét országban.

A minap is varázsablakából látta, hogy de nagy bolondot cselekszik Dünnyögi uram: a fekete varjakat pusztítja okétalan haragjában. Pedig tán még a zörgő haraszt is tudja, hogy a fekete varjak igazi segítőtársai a szántó-vető embernek.

– Ejnye-ejnye, Dünnyögi uram – mérgelődött Makkmánó-, csak találkoznék kenddel, jól megmondanám a magamét! – s már a kilincsen volt a keze, amikor eszébe jutott a szellő általi világgá fújás nagy veszedelme. Nomes a felesége is a nyakába kapaszkodott:

– Jaj, édes uram, szellő elfújhatja, esőcsepp-tengerbe fúlhat, eltévedhet egy tavalyi levélen! – és sorolta tovább a sok-sok veszedelmet. Még most is sorolná, de akkor odaégett volna a kürtös kalács, kiperdült hát a konyhára, a dolgára.

Makkmánócska levette kezét a kilincsről, és ezt dúdolta: Csörög a zsákban a sok dió, égen a csillag millió... De nem mozdult el a varázsablak mellől, onnét tartotta szemmel Dünnyögöt és a fekete varjakat.

A fekete varjak haragosak voltak, hiszen jót akartak ők Dünnyöginek, segítettek nekik a földje megművelésében.

– Hej, Dünnyögi uram, ne bántson bennünket, csak magamagának cselekszik vele rosszat! – káromta a legvénebb varjú, s azzal fürgén kitépett a földből egy zsendülő, de satnya búzaszálacskát. – Nézzen csak ide, beteg ez a búzaszem, féreg bántja, féreg rágja, sose lesz ennek kalásza. Ha nem pusztítanám el a férget, egy szem búzája se lenne Péter-Pálra, aratásra...

S mutatta is a satnya hajtás beteg tövét. De Dünnyögi uram nem értette a varjúbeszédet, nem látta meg a csenevész búzaszál tövére tapadt, erejét, életét elszívó halálos nagy ellenségét, csak a vélt kárt látta.

– Hej, rusnya varja, csúf madara! Mind kiirtalak benneteket, kifordítom begyetekeket, puska üzzön el titeket!!!- kiáltotta Dünnyögi haragosan és hazaszaladt a puszkájáért.

– Kár... kár... kár... be nagy kár... - káromták búsan a fekete varjak, mert bizony még sok napra való munkájuk lett volna Dünnyögi földjén. Dúlva-fúlva jött vissza a haragos Dünnyögi, vállán a puszkája, s vele jött a fellármázott fél falu. De a fekete varjak nem vitték a bőrüket a vásárra, felkerekedtek, s a szomszéd határba repültek.

Az ottani gazda okos ember volt, megörült a fekete tollú segítőknek, dehogyis bántotta őket! Dünnyögi esztelen mérgében bele-beledurrantott a pusztá levegőbe, hogy örökre elijessze földjéről a fekete varjúnépet.

– Üres a kaptár, nincsen méz, ostoba fejben nincsen ész...-dünnyögte magában a haragos Makkmánócska.
– Dünnyöginek ugyan hiába is próbálnám megmagyarázni, hogy nagy ostobaságot cselekedett...- mondta este a feleségének.

És az asszony rábólintott: – Talán tanul majd a saját kárán...

Aratáskor együtt néztek ki a varázsablakon. Bizony, sanyarú képet nyújtott Dünnyögi uram földje, nem termett rajta félmárékra való se! Bezzeg dús volt a termés a szomszéd határban, az okos gazda földjén, aki megbecsülte a szántó-vető nép szorgalmas segítőjét, a fekete varjak seregét. Hiszen az ember szeme nem látja meg a gabona földben rejtőző sok-sok ellenségét, varjúszem és varjúcsőr kell ehhez.

Amikor híre ment, hogy okos gazda földje milyen jól termett, nagy bánatosan átballagott hozzá Dünnyögi, hogy az okát megtudakolja. Bizony, nagyot csodálkozott, amikor meghallotta, hogy a fekete varjaknak köszönheti szomszédja a jó termést.

– Hiszen én mindig úgy tudtam – kapta fel a fejét Dünnyögi – hogy a varjú nagy kártevő!

– A szürke varjú, de nem a fekete! – nevetett az okos gazda.

Makkmanócska becsukta a varázsablakot. – No, ettől talán megokosodtál, Dünnyögi barátom, s ezentúl nem kergeted el a fekete varjakat! – mormogta a szakállába.

Mert szakállá is van ám a Makkmanónak. A felesége szokta fésülgetni, míg a konyhában vígan pattog a tűz. A szakállfésülés után elalvásig egyre ezt dúdolja a kicsi Makkmanócska: Csörög a zsákban a sok dió, égen a csillag millió... A nóta kihallatszik a makkházikóból, szárnyára kapja az esti szellő, s hajnalig dudorássza az ablakunk alatt. Én legalábbis hallani szoktam, ha hajnalonta felébredek.